

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes szám ára 8 kr.

Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökön.

Felélő szerkesztő és laptulajdonos:

ISSEKUTZ JÁNOS.

Főmunkatárs: **Szóllósi Jenő.**

Kiadó: **Papp György**, Gyulafehérvár

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Püsp. Lyc. nyomda

Gyulafehérvárt.

Hirdetések díjszabály szerint.

A mi nálunk van, de még sincs!

Van városunkban egy sereg egyesület, mely alakulásakor szép és nemes célú tűzött maga elé. Ilyen, tényleg létező van városunkban elég. Több a soknál. És mégis — hogy őszinték legyünk — nincs egy sem.

Olyan hidegen mondjuk ezt az igazságot, mintha igaz sem volna. Pedig csak körül kell néznünk, csak meg kell figyelniünk önmagunkat, ami közéletünket és mindjárt meglátjuk a szálkát.

De másképen is lehetne, ha volna igazi helyes érzékünk saját érdekeink iránt. Polgártársainknak — szomorú de való tény, — egyik rossz szokása, hogy kezdetben mindent felkap, egekig emel, hogy aztán annál mélyebb hallgatásba borítsa. Itt a példa. A helybeli intelligens ifjúság farsang elején táncszertély létesítésén fáradozik. Ha sikerül, beszélték szélében, megalakítják az „ifjúsági egyesületet“ s neki fognak a munkának. (De sok is vár rájuk! Szerk.) Nossza volt tüzláng, lelkesedés az első héten. A másodikban már széledtek a rendezők, a nembánom, nemtörődöm ültötte föl fejét. S mire a kittüzt nap elérkezett, a „mi közöm hozzá“ féle ész deficitet szült, s az intelligens ifjúság a felülírt pénzcsekéből fedezi kiadását. Ilyen a mi tüzlünk; ez a mi buzgóságunk.

De nem.

Van egyesületünk is — más, több. Vittük annyira, hogy megalakult s szerintünk él. Tényleg azonban tengődik. Mert a legtöbben természetes kötelességük hű teljesítésében hamar kifáradnak.

Kereshetnők ennek az okát is.

Tán rosszak az alapszabályok: nem ráják eléggé szájunkba, hogy tulajdonképen mit is kellene tennünk? mit várhatunk önmagunktól, mi a feladatunk? . . .

Vagy gondoskodva van erről és csak mi tagok és a társadalom vagyunk olyan nagyon dologkerülők, érzéketlenek?

Vagy tán munkára edzett a karunk s csak buzditás kell, csak a kezünkbe kell bogni adják; csak biztató kell?

Vagy talán beteg egyleteink szíve lelke: s feje, az elnökség és választmány?

Talán . . .

Kérdjük meg egymástól, szabad ennek tovább is így lenni. Nézzünk az egymás sápadt arcába s olvassuk ki belőle jól van-e ez így?

Nem!

Ugy-e bizony nem! Sokat, nagyot kell tennünk.

Élnünk kell.

Társadalmi téren nem szabad semminek sem pihennie, hanem mindennek folyton mozognia kell; fogognia, mint a vér forog az élő szervezet ereiben. Itt áll csak igazán a német közmondás: „Rast' ich, rost' ich!“ a pangás itt visszalépés. A társadalomban nem szabad holt pontoknak existálni, itt mindennek élni kell s új virágokat hajtani a lüktető életben.

Kitől várhatnánk valamit? Mi van és mégis — nincs?

Majd elmondjuk.

Nincs hangadó a mi társadalmunkban. Pedig van, a ki azt a jogot vindikálhatná: a kaszinó. Csak hogy nem teszi. — De tudják a tagok, meg a jó isten, hogy ők mit csinálnak ottan. Mi a város népei csak azt tudjuk, hogy ott nagy a kényelem. Vannak lapok, a miket nem olvasnak; van billiárd, a minek pihenése nincs és van még egy játékszoba. S a könyvtárban van néhány szál könyv — a miket a szekrény ki nem adogat. Mert nem igen kéri. Ennyit tudunk felőle.

Arról, hogy ott a városi társadalom ügyeit megvitatnák, megbeszélnék, hogy ott egészséges eszme született volna mostanában; hogy az élne hivatásának tenne valamit a magyarosítás, közgazdaság és közegészség körül, közelebb iparkodnék hozni a nálunk igen tarka és elszigetelt társadalmi rétegeket . . . mindezekről ottan mitsem tudnak.

Olvasó közönséget nevelni, impozáns könyvtárt rendelkezésre bocsátani, hasznos fölolvadásokkal mulattatva oktatni: ez igen szép feladat s ennek keretében sok oly kérdés volna megoldható, melynek megoldása bárkinek méltó ambícióját képezhetné.

Vajjon nem támadhatna-e valaki, a ki új életre

galvanizálná, a ki erőt öntene belé az élet küzdelmének elviselésére, hogy élhessen egy új és szebb életet?

Vaj' támad-e hős, oly bátor, erős, ki erre képes?

De hát lehetetlenség volna-e elérni azt, amit a kaszinó minden más városban már elért? — Oh nem! Józan emberek, de embertársaikat az ügy részére könnyebben megnyerhetőnek hívó emberek képzeletében született meg a gondolat, hogy a kaszinó minden város lelke legyen. S lehetlenség is hogy a jók szándékosan s állandóan távol tartsák magukat a jótól, lehetlenség, hogy még csak kis új-jok hegyét se nyújtsák ama ügy támogatására, a mely ügy társadalmi viszonyaink jobbra fordulását, fellendülését hathatósan van hivatva.

És mégis sokan vannak, a kik kerülnek a kaszinó tájékát. Lehet hogy a kaszinó passiva élete miatt nem látja szükségesnek a kötelekbe belépni. De lehet, hogy ezen uraknak edesebb a kávéház — füstje.

Épenséggel ily szánalmasan állnak az ügyek egyebütt is, a hová látunk.

Az E. M. K. E. főkjá is panaszkodik, hogy alig, alig tehet valamit, mert a tagok nem tesznek eleget kötelezettségüknek.

Vagy lássuk a sokféle egyet, mely mind jótékonytárgyat akar gyakorolni. Mindenikük a jövedelem felét önfentartásra fordítja. Ha ezek egy fedél alá buzódnának, egy kiadással nem több jót tehetnének-e? — A kik a nemes cél elérésében tömörülnek, sokkal nagyobb eredményeket vívhatnak ki, mint a kik szétforgácsolva küzdenek.

A tűzoltó szövetség sem bir mozogni: kevés a bevétele. Ma meg mindennek a pénz a mozgató ereje. E nélkül boldogulni, haladni nem lehet, mert annak a tűzoltó egyesületnek — ha még oly szerény is, elodáztatlan kiadásai vannak a melyeket teljesíteni kellene, ha bírná. S mivel nem bírja, küzd, nyomorog hiányos felszereléssel.

Kötelessége volna minden férfinak erkölcsi és anyagi támogatásban részesíteni az egyesületet. S ha tömörülés lesz, a vályvetett küzdelem mit így kifejtene

hogy a magyar vidéki városok megtekintése céljából utazik; s hogy érdeklő minden a haladás terén, akár közművelődési, akár építészeti vagy társadalmi szempontból. Volt már az al és felvidék számos jelentéke nyebb városában, felemlítette azoknak nevezetességeit és mindenütt kielégítő, sőt várakozását felülmuló eredményt észlelt. Most épen Vajda-Hunyadról jön.

Bizton számítottam arra, hogy Gyulafehérvárt is fogja említeni, de midőn ezen reményem meghiusult, azt gondoltam, hogy csak ezután fog bennünket meglatogatni. Meg is kérdeztem tőle, mikor megy Gyulafehérvárra?

— Gyulafehérvárra? — kérdé ő viszont — ugyan mit láthatnék én Gyulafehérváron?

Erre igazán nem voltam elkészülve és azon töprengedtem, hogy valóban nem-e mutathat fel városunk annyi haladást, a mennyi más kisebb várossal legalább egyenrangúvá tenné?

Hát mi minden tekintetben oly alacsony fokon állunk, vagy kell hogy minden városnak egy Eiffel tornya legyen?

Önézetem meg volt sértve és éreztem, hogy én is hivatva vagyok városunk érdekeit támogatni vagy legalább is megvédeni.

Most erre alkalmam volt s nem mulasztottam el Gyulafehérvárt a legfényesebb színekben ecsetelni. Csak úgy düledtek a szavak belőlem és Háy Jánosként beszéltem városunk szép fekvéséről, épületeiről, és társadalmi viszonyairól; történelmi nevezetességeiről.

— Igen — mondtam — ön jogtalanul kerülte Gyulafehérvárt és meggyőztem arról, hogy a városunkról keringő rossz hírek csupa rágalmak.

— Aztán ami nálunk még csak ezután lesz, folytattam tovább, lesz bizony megyeházunk szép palotával,

mert a legnagyobb s a közepén fekvő város, megyei központ székhely leszünk, lesz javítóintézetünk, menházunk stb. Az állam is 6 tantermű népiskolát fog felállítani: polgári fiú és leányiskolánk is lesz; Zalatra s Abrudbányáig vasutat fognak építeni s aztán Budapesttől városunk telephon útján összekötve nem lesz? Lesz ám, de még villamvilágításunk is lesz. S hogy a vár tornyában, mint hajdan újból csillagot fognak vizsgálni; a régiségek és ázott római kincsek is egy kis muzeumba fognak kerülni, mely városunk díszé lesz.

Felemlítettem továbbá számos egyesületet, ki nem felejtve az alakulóban legalább megpendített — uridalkört, műkedvelők körét. Végül felemlítettem, hogy utcáink kikövezve s tereink befásítva lesznek, mert alakul majd egy a várost szépítő egyesület. No még közszolgáink is lesznek.

Örömmel is vettem észre, hogy utitársam rögtön más nézetet volt Gyulafehérvár felől s habár nem mondá, hogy eddigi mulasztását sajnálja, legalább megígérte, hogy azt helyre fogja hozni.

Nehogy azonban ne élvezhesse az összes nevezetességek megsemlélését, melyet majd városunk felmutatni fog, hát csak akkor fog idejönni, ha már minden készen lesz, és egyuttal kérdezte is tőlem, hogy az mikor lesz?

Sajnálatomra nem maradt időm ezen kérdésére válaszolhatni, mert utitársam e pillanatban célpontjánál állott meg a vonat és ő kiszállott.

De talán szerencse is, hogy nem folytathattam a tárgyalást, mert talán önök is azon a véleményen vannak, hogy nem is tudtam volna neki felelni?

Dehogy! Hanem önök sem bitték volna, hogy tárczámnak valahára vége lesz.

Sz.

TÁRCZA.

Megvert engem az Uristen.

*Megvert engem az Uristen két keze,
Nem lelek már nyugodalmat seholse.
Csak most érzem, hogy az átkod megfogott,
Csak most tudom, miért vagyok átkozott!*

Megcsaltalak, megszegtem az eskümet.

*Az ég érte keservesen büntetett:
Betyár lettem, utondálló, átkozott,
Jaj, hogy a te szürnyű átkod megfogott! . . .*

Holler Lajos.

És ami nálunk minden lesz . . .

— „A Gyulafehérvári Hírlap“ eredeti tárczája. —

Orsovára utaztam nem rég a vasuton.

Gondoltam, hogy unatkozni fogok és nem igen örültem a hosszú utnak; nem mintha a természet nem nyújtana e vonalon elég látványosságot, de már számtalanszor utaztam e vidéken s minden egyes része e paporámának ismeretes volt előttem.

De nem is a vidék gyönyörűségének leírásával akarom a t. olvasó türelmét próbára tenni, hanem egy érdekes ismeretségről fogok beszélni, melyre ez alkalommal szert tettem.

Piskin ugyanis egy úr szállott be a kupémba, ki különös kíváncsisága által még a pályaudvaron vonta magára a figyelmemet zsebkönyvecskével kezében, közbe-közbe jegyzett, alaposan vizsgálódott az indóház minden egyes részében és nagy érdeklődést mutatott minden iránt, a mi körülötte volt.

Egymással szemben elhelyezkedvén, beszédbe elegyedtünk. Többek között megkérdeztem tőle az előbb megfigyelt kíváncsiság okát. Szívesen — felelé ő —

elhesseli házunk tetejéről azt a veres kakast, a mely oly könnyen osztogatja a koldusbotot, mintha erre a célra erdejei állanának készen. Megállapíthatná aztán az ily tekintélyes szövetkezet fiókjait is a környező falvakban, a járásban. Az ily szövetkezés szent lesz és erős lesz, mert benne az embertársakért küzdő felebarátok szövetkeznek egy gonosz daemon ellen; a tömörülés áldásos sikere soha el nem maradhat.

De így a mai stádiumában kevés taggal a tüzelt szövetkezet van is, nincs is. Bármint buzgálkodik, bármint akarna is tenni, nem tehet annyit és úgy, mint a hogy az jobb sorsban módjában volna.

S kik a tagok? Az intelligencia jó részt távol van, mert minden ur tiszt akarna ott lenni. A kik vannak, azokat is jobbára tán az uniformis esalta őket oda (Mint mindenütt hazánkban.)

Ha még a többi egyletekről is akarnánk részletesen és hiven szólni, fel kellene azokat (dalkör, műkedvelők köre stb.) előbb halottaikból támasztani. Ezeket a nyár lankasztja, a tél dermeszti. Szegények munkaképtelenek. Menházuk pedig aki ápolná nincs.

Nincs-e? . . . Hát a társadalom, a közönség mi?

Igen ám, csak hogy ez a mi társadalmunk is — nyugszik. Mikor olyan édes is az a pihenés!

Rosszak vagyunk, nagyon rosszak.

Itt az ideje, hogy egy erkölcsbíró az elevenjére koppintson ennek a mi társadalmunknak morális léniaival. Mert alig akad valaki, aki a fenálló egyletekért a karnak tenni.

Városunk legjobbjai közül is csak nagy kivétellel akad valaki, aki filléreket áldozni hajlandó volna azért, amit majd jobbára csak, gyermekei unokái fognak élvezni. Mintha bizony tetteink, gondolatunk, vágyaink, reménységünk s minden nemesebb, mi bennünk van vagy fölünk ered, nem ő érettük, gyermekeinkért utódainkért telnének ki tőlünk, keletkeznének szívéinkben, lelkünkben!

Mikor ébred már egyszer társadalmunk hivatásának tudatára?

Nemcsak jogai, kötelességei is vannak az embereknek s csak azon ember élt igazán helyesen s lehet igazán boldog, aki kötelességeit önmaga és minden embertársa iránt egészen teljesítette.

Teljesítse tehát kötelességét mindenki s akkor felbugyog a jólét forrása minden hajlékban.

Beszélhetnénk még, de omnibus rebus et quibusdam aliis.

Hanem erről majd máskor.

Ma csak annyit, hogy egy csomo egylet van városunkban s még sincs bennünk semmi — élet.

Meghaltunk! . . .

Mikor támadunk fel újra?

A természet már ébredszik téli álmából. Maholnap itt a munkás, az alkotó tavasz.

Tartsunk vele!

Szóllósi Jenő.

Farsang.

A vörös kereszt egylet bálja.

Jó ideje volt a Hungária szálloda sok vidám éjjel átélt falai közt oly illusztris bál közönség, mint e hó 16-án a vörös kereszt egyesületi bálon.

Ily kedélyes és fényes társaságot régen látott együtt az a négy fal, mely minden vigasságunk tanúja. Kedélyesség tekintetében pedig e mulatságnak praeedense nincs.

Abból a nagy érdeklődésből, mely a mulatni vágyó fiatalság és a lányos mamák körében az első meghívó kibocsátásától a bál estéjéig napról napra fokozódott, már előre kitűnő sikert lehetett jósolni; az eredmény azonban, úgy erkölcsi mint anyagi tekintetben még a legoptimistább rendező vérmes reményeit is messze túlszárnyalta.

A fényes táncterem este 9 óra felé már csaknem zsúfolásig megtelt. Mint a Kaleidoskopban a színes, ragyogó kövecskék, tüneményes gyorsasággal váltakoztak a szemlélő előtt úde arcok, csevegő párok; jobbra balra tekintgető gondos mamák, összesimuló suttagó párok, a kik csak egymásnak léteznek; aranyos menyecskék, féltékeny férjek stb. stb. Ki győzné őket szemügyre venni, hisz oly szemkápráztató e kép, hogy itt mindent látni és leírni, sőt még csak az obligát névsort is összeállítani a leggyakorlottabb reporter sem képes.

Sok idegen arcot is láttunk ott, annak jeléül, hogy a rendezőség a vidék érdeklődését is feltudta kelteni.

Kilenc óra felé kezdetét vette a tánc és a mibez hasonlóra még a legvénebbik muzikus sem emlékszik, már az első csárdásra is nagyszámu vállalkozó akadt; a négyeseket pedig két sorban 90 pár táncolta, amit Terpsichore kétségkívül szintén, mint ma már nem mindennapi dolgot jegyzett fel naplójába.

A nagy, néha igen nagy terem kicsinek bizonyult.

— 11 —

A gy. fehérvári róm. kath. főgymn. estélye.

1895 febr. 19.

Változatosabb és élénkebb farsangra, mint a minő az idény volt, alig emlékszünk. Bál bált követett, a különféle vigalmak alig hagyták pihenni az újból és újból táncolni kényszerült fiatalságot.

A sok és mindmegannyi sikertült multságok között első helyen a főgymn. ifjusága által rendezett estély áll, mely mint ilyen, egyedül volt képes az egybegyűlteknél nemesebb szórakozást, finomabb időtöltést nyújtani.

A főgymn. jól nevelt és szépen képzett ifjusága lángoló hivatásérzettel kilépett a szellemi küzdőterre, hogy megmutassa a világnak, a társadalomnak, a szülőknek, hogy ambíziós derék nevelőjüknek, a tanároknak eléggé soha meg nem hálálható fáradozásai, oktatva-nevelésük és művelve-tanításuk nem hiába való munka, az értük való törődés, a velük való bajlódás nem azt a gyümölcstelen tökélet eredményezi, melyből a gyűjtő csak verejtékének gyöngyeit, de örömet soha se látja.

Nem! A mi tanáraink, gyermekeinknek nevelőatyjuk, azok jövőjének irányítói, jövőndő sorsuk biztosítói, a legjobb gazdáknak bizonyultak, kik a rájuk bízott kincs gyarapítását a legszebb sikerrel kezelik. S hogy a gyakran nagyon sok munkát igénylő kincs megcsiszolását, forgalomképessé tételét maga az ifjuság is szorgalmával, önmivelési ösztönével elősegíti, nem lehet eltagadni, s ép ezért kettős öröme lehet a cultura angyalának, látván tanító és tanítvány egybuzgalmu törekvését a hozzá való közeledésben.

*

Az estély műsora tíz pontból állott, melyek közül három ének, egyet szavaltat, és a többi zene képezett.

Nem bírhatjuk külön-külön e pontokat, mert azok kivétel nélkül mind jól, reményen felül szépen sikerültek.

Hanem azt meg kell jegyeznünk, hogy a Rákóczy indulót, melyet a vegyeskar oly lelkesen adott elő, a jelen volt nagyszámu közönség trenetikus és szűnni nem akaró tapsviharral köszönte meg Resch L. György székesegyházi karagynak, a derék és szakképzett zene- és énektanárnak, kit a mai est sikeréből, — hogy mondani szokták — valóban oroszlanrész illet meg. Különben a fáradságos szereplésből is a karnagy urnak bőven jutott; ő kísérte a magánzólamokat zongorán, ő vett részt a zenekarokban a nagy bűgövel, ő dirigálta az énekrészeket teljes odaadással, és fáradhatatlanul.

A magánrészekben a következő ifjak vettek részt: Joksman Ödön egy monologot adott elő csinosan, gondosan, sürü tapsok kíséretében. Az ifju ügyes szaválnak bizonyult, ámbár, hogy a szavaltat tárgya nem pászolt az ő egyéviségéhez.

Ugyanő hegedün előadta Roberrechst A. „Pásztor dal“-át, kísérve Resch Gy. által zongorán. A hegedűt sok érzéssel kezeli. Meglátszott rajta a szorgalmas tanulmányozás.

Pásztor Gyula VI. o. tanuló egy francia váriáció hegedün, kvartett kísérettel, és Szoukop J. IV. o. t. fuvalán zongorakísérettel Resch György „Alpesi hangok“ szerzeményét adták elő a kellő praecizitással. Mindkét ifju a közönség zajos tetszését vívta ki, a mi-ben része volt az „Alpesi hangok“ szerzőjének is, ki diadalérettől dagadó kebelrel lépett a közönség hívó szavára kétszer is a pódiumra.

A műsor lejártsa után tánczra perdült az ifjuság, kik közt a tanári kar, élén Avéd Jákó igazgatóval, ügyelt a különben példás rendre.

A jelen voltak számát nem tudom, de annyi tény, hogy soha örvendőbb közönséget nem láttam együtt. A tanárok örvendtek a tanítványok ügyességén, a szülők a tanárok buzgóságán, az ifjuság az est sikerének.

Láttam ez estélyen szebbnél-szebb gyermekleányokat, údeket, mint a nyiló rózsza, boldog anyákat, kik mintegy visszavarázsolva látták a jelenben a multat, mikor ők is ily pajzánál örvendtek az életnek; láttam dőlczeg ifju embereket, köztük sok professort, kiket helylyel közzel már-már rabbá tett az az édes börtön, melybe önként lép a jövőt rózsás színben látó ifju — a szerelem vagy a házasság; láttam atyákat, kik büszkén tekintettek méltó fiaikra, — és . . . láttam egy szép asszonyt, ki most még mintegy incognito akarván maradni, egy kissé távolabb ült attól a szép koszorútól, melynek egyik legbájosabb virága nemsokára ő leszen, és láttam egy éjfekete szemű kis leányt, keblén eleven kameliával, ki messze utról jött hozzánk, és úgy hasonlított ahoz a szép asszonyhoz, mintha édes testvére lett volna.

Es végre láttam magamat a nagy tükörben, melybe csak azért pillantottam, hogy megnézzem, vajon az a két fekete szem, mely ezúfn ismét csak a kolozváriaknak fog tűndökölni, nem ragyog-e a tükörben is, mint az esthajnali csillag a távolból?

No, de szót se többet . . .

„Zongora.“

IRODALOM.

* **Tartalmasabbnál tartalmasabb** számokat ad minden alkalomkor a „Képes Családi lapok“ E lap, mely az ország minden részében el van terjedve sőt az egyesült Államokban is, szépirodalmi és ismeretferjesztő cikkei által közkedveltségnek örvend, jövő hóban tizenhetik évfolyamába lép. — Ez a körülmény eklatáns bizonyítéka annak, hogy tudja és ismeri a művelt közönség izlését. — A mult évi utolsó számában külömben a következő jeles írók munkáit találjuk. G. Büttner Julia, Kása Ede, Tolnai Lajos, Cserneczy Gyuláné, Palotai Csorba Akos, Porsché Vilmos, Fülei Szántó Lajos stb. Mindezek daczára „Képes Családi Lapok“ ára egész évre 6 frt. félévre 3 frt. és negyedévre 1 frt 50 kr. Mutatvány számokat ingyen küld a kiadóhivatal. — Budapest vadász utca 14 sz. saját házában.

Ujdonságok.

— **Képviselő választás.** Az abrudbányaverespataki kerület választói egyhangulag kiáltották ki képviselőjüké Lukács László pénzügyministert.

— **Jótékonycélné előadás** volt Alvinczen f. hó 2., mely az állami iskola tanítótestülete s növendékei az „ifjusági egylet“ közreműködése mellett rendeztek. Az előadás minden várakozást felülmut. Derekan érdevelték ki a közönség meg-megújuló tetszés nyilvánításait: tapsot és lelkes éljeneket.

— **A „Nagyenyedi daloskör“** jan. 27. tartotta évi rendes közgyűlését. Az egylet bevétele 578 frt. 71 kr. volt, kiadása 570 frt. 27 kr. Ugyanily arányban állapították meg az 1895 évi költségvetést is. Az egylet tiszta vagyona 328 frt. 63 kr. Az elmúlt évben 14 alkalommal működött nyilvánosan. — Hát a gyulafehérvári daloskör hol szunyad az éji homályban?

— **Vizaknán** a „Polgári Daloskör“ kegyeletes emléktünnepélyt rendezett február 4-ikének emlékére. Együttal határozatba ment, hogy márcz. 15. is megiják ünnepelei.

— **Nyilvános számadás.** A gyulafehérvári tparos ifjak által f. hó 10-én rendezett műkedvelői előadás bevétele 151 frt. volt, a kiadás 135 frt, maradt a cél javára 16 frt, mely összeget át is adták az iparos olvasó körnek. A jövedelem gyarapítására a következő felülfizetések folytak be: Lönhart Ferencz 2 frt. Gross Miksa 1 frt. Morenó Illés 1 frt. Willesdorfer F. 1 frt. Cserba 1 frt. Widder N. 1 frt. Wácz Zsigmond 50 kr. Amoth József 60 kr. Selmezi Arthur 60 kr. Darvas Albert 60 kr. Kelemen N. 60 kr. Friedsam N. 40 kr. Abrahám Samu 40 kr. Olaj Miklós 30 kr. Toásó Zsigmond 20 kr. Löwi József 20 kr.

— **Az udvarhelymegyei gazdasági egylet** Sz. Kereszturon (vasúti állomás) folyó évi február hó 28 án csak udvarhelymegyei tenyésztők részére díjazással összekötött tenyészbika kiállítás és más nap f. é. márczius 1-én hatóságilag engedélyezett országos jellegű tenyészbikavásárt rendez. Egész Magyarország területén ezen egyetlen országos jellegű tenyészbika vásár van engedélyezve; és mintán földmívelési m. kir. minister ur a tordai állami bikatelepet felosztatta: ezen tiszta erdélyi magyar faj jellegű országos tenyészbikavásár fontossága szembetűnő. Midőn ezen ritka alkalomra az ország gazdaközönségének figyelmét felhívjuk, egyttal értesítjük, hogy úgy a kiállítás (febr. 28.) mint a vásár (márczius 1.) berendezésre Báro Gamerra Oskár főszolgabíró (lakik Székely-Kereszturon) elnökle alatt, Báro Orbán Otto és Györfy Lajos személyükben egy rendező bizottság küldetett ki; ezekből a tenyésztők, kiállítók, vevők és eladók a tenyészbikák bejelentése, azok elhelyezése, élelmezése, vasúti szállítása és szállítási tenyész igazolványok elnyerése érdekében forduljanak közvetlen a rendező bizottság elnökéhez.

— **Tiroli Loden.** Jóságánál és czélszerűségénél fogva a loden láttérbe kezdi szorítani a drága szöveteket. Haveloks kabát, vizmentes eső köpeny, turista felszerelés sath. előszeretettel lodenből készítettnek, sőt a női divat terén is közkedveltséget ért el a tiroli loden. Lapunk mai számában Baur Rudolf insbrucki czég hirdeti valódi tiroli lodenjét, s t. olvasóinkat e helyen is figyelmessé teszük nevezett czégre, mint a tiroli loden első és legolcsóbb forrására. A Baur-féle Loden szoliditásánál fogva világhírnek örvend s a czég illusztrált árjegyzéket kívánatra szívesen bocsát rendelkezésre.

Szerkesztői üzenetek.

Ö. „Hajnalodik . . .“ Csak az a baj, hogy ebben a versben nagyon is — sötétedik.
T — y Alvincz. Az ígért szép szó, há megadják, úgy jó. Eddig semmit sem vettem. Kérem, ne feledkezzék meg rólunk. Nem lehetne-e azt a „prológot“ hozni?
Kiváncsi. Ferrari olasz bölcsész- orvos annak a problémának megfejtése közben bolondult meg, hogy miképen lehetne mesterséges uton az agy terjedelmét, az agytekercsek számát

s ezzel az agy tevékenységét fokozni. Az 6 villamos kísérleténél azonban eddig sokkal többet értek el a professzorok a — tanítással.

Elia. Tudósításait szívesen vesszük, de csak azon melegeiben. A mostani idejét multa.

S. H. Kegyednek „csa k” az a kívánsága, hogy javítsuk át a versét s úgy tegyük közzé. Mi még csak ezt sem esleljük meg.

H. L. Budapest, A verseket apránként hozzuk. A „Pech” is bent ragadt. A tanulmányt várjuk. E héten levelet menesztünk.

Pio Nica. 1. Öreg Szőlő, Váradjai, Sz., — II —, és — I. egy perszóna és pedig az a kit sejt. Ezután még két újabb ruhát is ölt magára: Szatyri, és Pullánk-ot. 2. Ipolyi és Insejt szinte egy személyiség. H. L. Laci, és Bendeguz-nak dettó egy gazdája van. Gammát nem árulhatjuk el. O csak titokban akar maradni. Akar-e még valamit tudni? ...

Fogadás. Önnök nincs igaza. A szerelem úgy jó ha új, a bor pedig, ha ó.

L. turista Helyben. Monsieur! Ez nem közölhető. Mi a maga babája kedvéért nem hozhatunk francia verset. A Heine-fordítások is felette gyarlók, ne bántsa őt velük. Egy táncosot adunk: ön jó corpusjuris lehet, hanem azért ne ártsa magát oly dologba, a mihez egy cseppet sem konyit. Vagy azt tartja ön Heineval: De a mikor nem sikerült, az is pompás élvezet, Elvezze hát, csak nekünk hagyjon békét.

C S A R N O K

Ki volt a legszebb?

Ki volt a legszebb tegnap este?
Be furesa kérdés asszonyom!
Sokan valának s egytől egyig
Mindannyi szép volt, mondhatom.
— De mégis? — Ugy hát ön vala
A rózsakertnek legszebbb angyla,
Nagyságos asszonyom.

Nem bizelegtem Istenemre!
Hisz azt feleltem én csupán,
A mit mosolylyal rámparancsolt
A néma szóval ajakán.
S előre tudta mit felelnék, —
S őszinteséggel csak haragra lelnék
Nagyságos asszonyom!

S igaz se volna mást felelnem.
Ön volt a legszebb asszonyom!
Hisz' szebbet önnél nem is láttam,
Hazugság nélkül mondhatom:
Mert fogva tartott s más fele
Tekintnem sem engede, —
Ezért nem láttam mást, csak önt
Nagyságos asszonyom.

Cognac.

Divatos halál.

A gróf hálósobája. Ágyban fekszik, előtte az orvos.

Gróf: (gyenge hangon). Nagyon rossz éjem volt, kedves doktor. El sem tudom mondani mit érzek...

Orvos: Valóban méltóságod betegsége szerfelett titokzatos, de a tudomány előtt mi sem marad rejtve; engedje meg tapogatnom ütérét... Hm! Hm! Persze... tegnap még kételkedtem a diagnosisban, most azonban meg vagyok győződve... legkisebb kételyem sincs, ön kedves gróf influenzába esett.

Gróf: (örömmel). Influenzába?

Orvos: Valóban!

Gróf: Ah! Ujra éledek. Már megijedtem hogy ama mindennapi közönséges betegségek egyikében sídlódok, melyek reánk az előkelő világ embereire oly károsak. De a mint ballottam az influenza nagyon előkelő betegség. Ugyebár doktor?

Orvos: Minden bizonynyal. E betegség a jelen évadban még mindig igen chic.

Gróf: Meg vagyok nyugodva. Most már jöjjön aminek jönnie kell: mert hiszen van valami különbség halál és halál között. Mondja édes doktor ugyebár egyszerű polgárok, munkás emberfélék nem halhatnak meg influenzában. Például házimesterem nem kaphatná meg?

Orvos: Köteve hiszem!

Gróf: Hála Istennek!

Orvos: Elismerjük ugyan hogy hasonló betegségek a polgár munkások körében is előfordulhatnak de ezek messze elmaradnak az influenza mögött. Így például tüdősorvadás, vagy fertőző tüdőlob.

Gróf: Fertőző! Pfuj!

Orvos: (a gróf ütérét érinti). Önnök ugynevezett lólaza van!

Gróf: (sértődve) Hogyan? Ló...!

Orvos: Előkelő versenyparipát értettem!

Gróf: Ah ugy!

Orvos: Maradjon nyugodtan, a heves mozgás megárt. Ah! Ah! a ki ördöge van!... (A gróf deliriumban; az orvos nyugtalanodik.)

Gróf: Ne hagyjon el doktor ur! Meghalok... érzem... de vigasztal, hogy előkelő betegségben. Nemde?... eddig mindig a divat szerint éltem... kérem... kedves doktor... ne feledje el... Sa gan hercegneknak megmondani... (meghal)

Orvos: Csupa chic!

Nyilttér*)

Foulard-selyemet 60 krtól 3 frt 65krig méterkint — japáni, chinai stb. a legújabb mintázattal és színekben, u. m. fekete, fehér és színes **Henneberg-selyemet** 35 krtól 14 frt 65 krig méterkint sima, csikos, koczkázott, mintázottakat, damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőségben és 2000 szín és mintázattal stb. postabér és vámmentesen a hához szállítva és mintákat küld postafordultával **Henneberg G.** (cs. k. udvari szállító) **elyemgyára Zürichben.** Svájcba czimzett levelekre 10 kros és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

*) E rovatban megjelenő közleményekért semmi felelősséget nem vállal el a szerk.

Sz. 405 ex 1895

16 1—3

tkvi

Hirdetmény.

Köncza község telekkönyve birtokszabályozás következtében átalakított, és ezennel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886: XXIX., az 1889: XXXVIII., és az 1891. XVI. t. ezikek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. t. cikkben szabályzott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatosított.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1-ör hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. tcz. 15 és 17. §§-ai alapján — ideértve e § oknak az 1889 XXXVIII. tczikk. 5. és 6 §§-aiban és az 1891. XVI. tcz. 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889 XXXVIII. 7 §-a és az 1891. XVI. tcz. 15. § b) pontja alapján eszközölt bejegyzések az 1886. XXIX. tcz. 22. §. alapján történt törlések érvénytelenségét kimondhatják, e végből törlési kereseteket hat hónap alatt, vagyis az **1895. évi September 1-ső napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2-ör hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX. tcz. 16 és 18. §§-ainak eseteiben — ideértve az utóbbi §-soknak az 1889. XXXVIII. tcz. 5. és 6. §§-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívának, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis: **1895. évi September 1-ső napjáig bezárólagos** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után ellenmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3-ör hogy mindazok, a kik a telekkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nem különben azok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül az 1892. XXIX. tcz. szerinti eljárás, és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogokat bármely irányban sértve vélik — ide értve azokat is, akik a tulajdonjogarányának az 1889. XXXVIII. tcz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják — e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **1895. September hó 1-ső napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakításkor közbejött téves bevezetésekéből származó bármilyen jognyeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján, és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatot

kaf is csatoltak vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságtól.
Gyulafehérvárt, 1895 február 2 án

Felszegi Lajos,
trvsz. bíró.

Nicht der Name, sondern
der persönlichen Weiterempfehlung
durch die vielen Tausend Personen, die

Richters Tinct. capsici comp.
(Anker-Pain-Expeller)

in den letzten 25 Jahren mit gutem Erfolg gebraucht haben, verbannt dieses streng reelle Hausmittel seine große Verbreitung und allgemeine Beliebtheit. Wer die Tinct. capsici comp. (Anker-Pain-Expeller) schon bei Gicht, Rheumatismus, Gliederreizen, Nidenschmerzen, Gelenks-, Kopf- und Zahnschmerzen, Husten u. v. als schmerzstillende Einreibung angewendet hat, wird stets eine Flasche davon vorrätig halten, um ihn auch bei **Erkältungen** sofort als **ableitendes, vorbeugendes Mittel** anwenden zu können. Der Preis dieses altbewährten Hausmittels ist ein sehr billiger, nämlich 40 kr., 70 kr. und 1 fl. 20 fr. die Flasche. — Zu haben in den Apotheken; in Budapest beim Apotheker **Josef von Török**. — Man nehme nur Flaschen mit der Schutzmarke Anker an.
Richters Fabrik, Rudolstadt in Thüringen.

Páljános Zsigmond
és társa.

Petrosény baniczai mésztelepe.

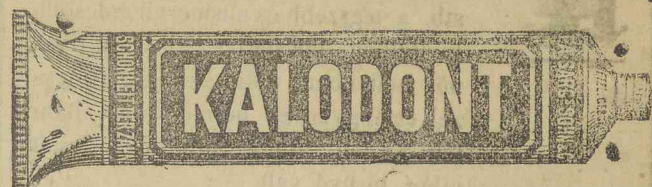
Banieza állomás közvetlen szomszédságában nagyobbserű folyton működésben levő **mész kemenczék** állítottunk fel; miáltal azon helyzetben vagyunk, hogy építési meszet megrendelésre **48 óra alatt** jutá-nyosan szállíthatunk.

Mesztünk, mely felettéb kiadó hydraulikus és zsiros tartalma folytán jól köt, és kiválóan alkalmas facadeok készítésére.

Megrendelhető: **Páljános Zsigmond és társa** cégnél **Petrosényben** és

Reiniger A. S. fakeskedő meghatalmazottunknál **Aradon**.

SARG féle egészségileg megvizsgált

Számtalanszor kipróbált

és orvosilag ajánlott, egyszersmind

Fogtisztító és fentartó szer

Mindenütt kapható.

138 3 4

Az első magyar bőrönd- és bőraru-gyár

DUNEITZ EMIL

detail osztálya

BUDAPEST Károly-körut 3.

Hogy a kicsinyben vásárolni szándékozó közönség igényeinek megfelelhessen, egy közvetlen kicsinyben szétküldő osztályt állított fel, hol következő tárgyak, a legnagyobb választékban és eredeti gyári árakban küldetnek szét:

Fa uti bőröndök

különbféle alakban, hölgyek és urak számára
vitorla-vaterprov és bőrkézibőröndök
minden minőség és árban.

Bőr kézi utazó-táskák, uti toilette-necessairek, oldal utitáskák,

tiszti bőröndök, díszruhabőröndök, vadásztáskák, fegyvertakok

és mindennemű e szakmába vágó tárgyak. — Nagy választék

pénz-, szivar-, cigaretta, dohány tárcákban a legkülönbözőbb kivitelben.

Megrendelések bármint e szakmába vágó czikkekben elfogadtatnak.

Képes árjegyzék díjmentesen küldetik.

Azt a régi és igaz közmondást, hogy
„Vásárolj a nagy, és ne a kis kovácsnál“
 az én áruházamra nézve joggal mondhatom, mert csak egy
 oly nagy üzlet, mint az enyém képes készpénzzel való
 bevásárlása által óriási árukészletet, és az ebből folyó elő-
 nyöket, a vevők javára háromszorozni.
 Ingerlő minták privát vevőimnek ingyen és bérment-
 ve. Mintakönyvek még soha nem látott gazdag tartalom-
 mal, szabók részére bérmentesítetlen.

Öltöny szövetek.

Peruvien és Dosking a magas clerus részére, előírat
 szerinti szövetek a cs. és kir. hivatalok részére és Ve-
 teránok, tűzoltók, tornászok, livecek részére. Billiárd
 és játék-asztalokhoz való posztók, kocsiautózatok,
 Urak és nők részére a legnagyobb raktár steieri, Körnt-
 neri, tiroli stb. lodenekből az eredeti gyári árak mellett.
 Oly nagy választékban, hogy egy 20-szoros concursus nem
 bírja felülmúlni. Legnagyobb választék csakis finom, tartós
 női posztókból a legdivatosabb színekben. Mosó-szövetek
 Utazó-plaidok 4 főtől 14 főtig. és még szabók részére
 (u. m. újjbélések, gombok, tűk, ezernák stb. stb.)

Erdemleges, becsületes, tartós, tiszta gyapjú posztó árak és
 nem olcsó rongyok, melyek alig a szabódíjért állanak, ajánl

Stikarofsky János

Brünnben.

Legnagyobb gyári posztó raktár fél millió frt. értékben

Csakis utánvétel mellett küld.

Pigylmeztetés! Vannak ügynők, kik azon ügy alatt
 hogy „Stikarofsky-féle árut“, vagyis az
 8 foghatatlan cikkeiket szokták elárulni, házának Tájéko-
 zásul tudomásra adom, hogy én az ily embereknek semmi
 nemüi feltételek alatt sem adok el árut.

Gyulafehérvár és környéke részére

bármely állásu ügyes és szolid egyének keres-
 tetnek könnyű és jövedelmező mellékfoglalko-
 zás átvételére. Legmagasabb jutalék!
 esetleg jó fizetés! ajánlatok „kereset“ cím
 alatt Schalek H. hirdetés közvetítő irodá-
 jának Bécsben I. Wollzeile 11. küldendők.

Valodi Tiroli Loden

Baur Rudolftól Innsbruckban
(Tiroli)

Szótküldési üzlete:

Rudolf ut 4. sz. a.

Kész Havelokok, esőköpenyek
 stb. a legszebb és elismert legolcsóbb
 kivitelben. Izlésteljes választék tiroli
 női Lodenban. Mintákat és árjegy-
 zéket ingyen és bérmentve. A Baur
 féle Loden kitudó minősége miatt
 világ hírtvé vált.

Mária-czelli Gyomor-cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajknál,
 nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes
 házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágyta-
 lanság, gyomorgyengeség, blüzs lehelet,
 felfútság, savanyu, felbőffőség, hasmenés,
 gyomorgégés, felesleges, nyálkakiválasztás,
 sárgaság, undor és hányás, gyomorgörös
 szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult
 fejtájánál, a menyinyiben ez a gyomortól
 származott, gyomortulterhelésnél étellekkel
 és italokkal, giliszták, májbajok és hámo-
 rhoidáknál.

Említett bajknál a **Mária-czelli
 gyomorcseppek** évek óta kitün-
 nőknek bizonyultak, a mit száz meg száz
 bizonyítvány tanúsít. Egy kis tveg ára
 használati utasítással együtt 40 kr., nagy
 tveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török
 József** gyógyszerháza Budapest,
 Király utca 12. sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen
 tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket
 tessék elfogadni, melyeknek burkolatára
 zöld szalag van ragasztva a készítő
 aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal:
 „Valodiságát bizonyítom“.

A Mária-czelli gyomorcseppek valódián
 kaphatók.

Gyulafehérvárt;

Fröllich Gyula gyógyszerésznél,

Szászsebesen;

Reinhardt J. C. gyógyszerházában.

Sz. 3892—1895. tkvi.

19 1—1

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyulafehérvári kir. törvényszék, mint telekkönyvi
 hatóság közhírré teszi, hogy a n. enyedi ev ref. Bethlen
 főtanoda végrehajtónak Szűts Pável, és társai vingár-
 di lakosok végrehajtást szenvedő elleni 434 frt 28 kr.
 tökekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a
 vingárdi 861 sztykben A + 1 rsz, 3661/1 hr. 160 frt.
 3361/2 hrsz. 160 frt. 3662 hrsz. 242 frt. 3663 hrsz.
 327 frt, 2 rsz. 3686 hrsz. 140 frt. értékű ingatlanoknak
 Szűts Linát illető térhasonlóságotra összesen 1029 frt.
 becsárban az árverést elrendelte és hogy a fenn meg-
 jelölt ingatlanok **1895 évi mártius hó 15-ik
 napjának** délelőtti 9 órájkor Vingárd községházánál

megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiki-
 áltási áron alól is el tognak adatni.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok
 10%-át készpénzben, vagy az 1881 évi LX. t. cz. 42
 §-ban jelzett árfalymmal számított és az 1881 évi no-
 vember hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri
 rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban
 a kiküldött kezéhez letenni, avagy annak az 1881 évi
 LX t. cz. 170 § értelmében a bíróságnál történt előle-
 ges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt
 átszolgáltatni.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságtól.
 Gyulafehérvárt 1894 október 11 én.

A kivonat hitelességét igazolja:

Muntyán Miklós, kiadó.

A legizletesebb, egyedül egészséges és
 egyszersmind a legolcsóbb pótlék a bab-
 szemű kávéhoz.

Egyedül egészséges pótszer a babszemű kávé
 helyett. Nőknek, gyermekeknek, betegeknek
 orvosilag van ajánlva.

KATHREINER
KNEIPP-MALÁTA-KÁVÉ

Legisztább természetes gyártmány
 egész szemekben.
 Hozzávegyítések általi hamisítás
 tehát ki van zárva.

Mindenütt kapható: 1/2 kiló 25 kr.

Óvatosság: Csak a „Kathreiner“-
 névvel ellátott eredeti-csomagokat
 kérjük és fogadjuk el.

DISZOKLEVÉL
1891-1894
8 ARANY ÉREM

Óvatosság: Csak a „Kathreiner“-
 névvel ellátott eredeti-csomagokat
 kérjük és fogadjuk el.

KATHREINER
KNEIPP-MALÁTA-KÁVÉ

Legisztább természetes gyártmány
 egész szemekben.
 Hozzávegyítések általi hamisítás
 tehát ki van zárva.

Mindenütt kapható: 1/2 kiló 25 kr.

Nyomatott Papp Györgynél a püsp. lye. nyomd. Gyulafehérvárt.